

..... MARSZAŁKA SENATU

..... 8.04.2011

PG II Ko 598/10

..... 1644 podpis.....

J. Kuciński W. Dziwien
SEKRETARIAT
Senackich
8.04.11
3165 podpis.....

Pan Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Stanowcy Pani Marszałek

Odpowiadając na przekazane przy piśmie z dnia 10 marca 2011 r. Nr BPS/DSK-043-3429/11 oświadczenie Pana Senatora Władysława Ortyła, złożone podczas 71. posiedzenia Senatu RP w dniu 3 marca 20121 r. oraz na jego oświadczenie przekazane przy piśmie z dnia 30 marca 2011 r. Nr BPS/DSK-043-3481/11, złożone podczas 72. posiedzenia Senatu RP w dniu 17 marca 2011 r., uprzejmie przedstawiam co następuje.

Sprawa 5 Ds. 867/09/2 Prokuratora Rejonowego Warszawa Praga - Południe, której dotyczą oba przekazane oświadczenia Pana Senatora była już w przeszłości dwukrotnie przedmiotem oświadczeń złożonych przez niego podczas 50. i 58. posiedzenia Senatu RP, na które Prokurator Generalny udzielił odpowiedzi pismami z dnia 16 kwietnia 2010 r. oraz z dnia 20 sierpnia 2011 r.

Wymienione postępowanie prowadzone było w sprawie doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 650.000 zł. Wiesława i Barbary M..... w okresie od stycznia 2008 r. do dnia 1 maja 2009 r. poprzez wprowadzenie ich w błąd co do zamiaru realizacji inwestycji budowlanej w Warszawie przy ul. Zgoda 10 przez Irenę P., to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i zakończone zostało postanowieniem z dnia 3 listopada 2009 r. o umorzeniu śledztwa na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. – wobec braku znamion czynu zabronionego. Decyzję tę utrzymał w mocy Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie po rozpoznaniu zażalenia pełnomocnika pokrzywdzonych. Sąd podzielił bowiem stanowisko zajęte przez prokuratora, że zachowanie Ireny P. nie wyczerpało znamion przestępstwa oszustwa, ale stanowiło niewłaściwe wykonanie umowy, wobec czego pokrzywdzeni winni dochodzić swoich roszczeń nie w postępowaniu karnym, lecz cywilnym.

W związku z oświadczeniami składanymi w tej sprawie przez Pana Senatora oraz podnoszonymi przez niego wątpliwościami co do zasadności decyzji umarzającej śledztwo,

akta postępowania były dwukrotnie badane przez Prokuratora Apelacyjnego w Warszawie, który nie znalazł podstaw do podjęcia na nowo prawomocnie umorzonego śledztwa.

Oprócz wymienionych oświadczeń Pan Senator podjął w tej sprawie interwencję kierowaną do Prokuratora Generalnego, wskazując na potrzebę kontynuowania umorzonego postępowania. W odpowiedzi z dnia 25 sierpnia 2010 r. Pana Senatora poinformowano, że w związku z wprowadzonym ustawą z dnia 9 października 2009 r. o zmianie ustawy o prokuraturze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 178, poz. 1375 z późn. zm.) rozdziałem funkcji Ministra Sprawiedliwości i Prokuratora Generalnego prokuratura przestała być podmiotem, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (j.t. w Dz. U. z 2003 r. Nr 221, poz. 2199), wobec czego brak jest podstaw do interweniowania przez parlamentarzystów w indywidualnych sprawach należących do kompetencji prokuratury.

Nie przyjmując tego wyjaśnienia Pan Senator skierował kolejne pismo w tej sprawie z dnia 29 października 2010 r. ponawiające interwencję i odwołujące się do przepisów ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (j.t. w Dz. U. z 2003 r. Nr 221, poz. 2199 z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 z późn. zm.). Wymienione pismo jest tożsame w treści z oświadczeniem złożonym przez Pana Senatora w dniu 3 marca 2011 r. podczas 71. posiedzenia Senatu RP.

Odnosząc się do podniesionej przez Pana Senatora argumentacji należy stwierdzić, że nie wydaje się ona słuszna.

W szczególności budzi wątpliwości pogląd, że podstawą do interwencji w indywidualnej sprawie może być art. 16 ust. 1 ustawy o wykonywaniu mandatu posła i senatora. Przepis ten istotnie stanowi, że posłowie i senatorowie mają prawo uzyskiwać od członków Rady Ministrów oraz przedstawicieli właściwych organów i instytucji państwowych i samorządowych informacje i wyjaśnienia w sprawach wynikających z obowiązków poselskich lub senatorskich. Uprawnienie wynikające z tego przepisu łączyć wszakże należy w mojej ocenie z obowiązkami parlamentarzysty związanymi z jego uczestnictwem w pracach wewnątrz parlamentu (np.: w ramach właściwych komisji), na co wskazuje umieszczenie go w Rozdziale 3 ustawy o wykonywaniu mandatu posła i senatora zatytułowanym „Prawa i obowiązki posłów i senatorów w Sejmie i w Senacie”. Dodatkowym argumentem przemawiającym za słusznością tej tezy są przepisy Rozdziału 4 noszącego tytuł „Inne prawa i obowiązki posłów i senatorów”, które dotyczą wykonywania mandatu. Pośród tych przepisów zaś brak jest takich,

które nakładają na prokuraturę obowiązki analogiczne do ciążących na organach administracji rządowej i samorządu terytorialnego, zakładach lub przedsiębiorstwach państwowych, organizacjach społecznych czy jednostkach gospodarki niepaństwowej.

Przyjęcie stanowiska prezentowanego przez Pana Senatora prowadziłoby do wniosku, że wprowadzone przywołaną wyżej ustawą z dnia 9 października 2009 r. o zmianie ustawy o prokuraturze oraz niektórych innych ustaw rozwiązania w istocie nie zmieniły pozycji ustrojowej prokuratury, co pozostaje w sprzeczności z intencjami ustawodawcy.

Gdyby jednak nawet uznać powyższą interpretację art. 16 ust. 1 ustawy o wykonywaniu mandatu posła i senatora za błędną, to nie może być wątpliwości, że obowiązkowi informacji, o którym mowa w tym przepisie Prokurator Generalny uczynił już zadość odpowiadając dwukrotnie na oświadczenia Pana Senatora dotyczące wymienionej na wstępie sprawy, złożone podczas 50. i 58. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej.

Podstawą do podjęcia oczekiwanych przez Pana Senatora działań nie mogą być w przedmiotowym przypadku także przepisy ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej. Nie negując bowiem aprobowanego w orzecznictwie i doktrynie poglądu, że prokuratura jest organem władzy publicznej zobowiązanym do udzielania informacji zauważyć trzeba, że adresatem żądania jej udostępnienia w tym konkretnym przypadku nie powinien być Prokurator Generalny.

Przedmiotem zainteresowania Pana Senatora jest zakończona prawomocną decyzją o umorzeniu postępowania sprawa 5 Ds. 867/09/2 Prokuratora Rejonowego Warszawa Praga – Południe. A zatem to wymieniony Prokurator Rejonowy jest organem właściwym do rozpoznania wniosku o udostępnienie informacji zgromadzonych w aktach tej sprawy oraz podjęcia decyzji czy i w jakim zakresie informacje te mogą być udostępnione.

Podobnie to Prokurator Rejonowy Warszawa Praga – Południe, zgodnie z art. 327 § 1 Kodeksu postępowania karnego, jest kompetentny do oceny, czy zachodzą przesłanki do podjęcia na nowo umorzonego postępowania. O ile zatem znane są Panu Senatorowi fakty i okoliczności, które nie były dotychczas oceniane przez prokuratora prowadzącego postępowanie oraz przez Sąd Okręgowy w Warszawie (złożone pisma i oświadczenia na takie nie wskazują), a mogące doprowadzić do wzruszenia decyzji o umorzeniu śledztwa w tej sprawie, mógł Pan Senator przekazać je bezpośrednio właściwemu do ich procesowego rozpoznania prokuratorowi.

Mając wszakże na uwadze treść oświadczenia Pana Senatora złożonego podczas 72. posiedzenia Senatu RP, odwołującego się do innych postępowań prowadzonych w Prokuratu-

rze Rejonowej Warszawa Praga – Południe w związku z działalnością Ireny P., Prokuratora Apelacyjnego w Warszawie zobligowano do zbadania prawidłowości przebiegu spraw o sygnaturach 5 Ds. 171/09/3 i 5 Ds. 245/11 prowadzonych w wymienionej wyżej jednostce oraz do spowodowania objęcia ich zwierzchnim nadzorem służbowym przez Prokuratora Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie.

Równocześnie, w związku z zawartą w oświadczeniu Pana Senatora prośbą o spotkanie w tej sprawie, pragnę poinformować Pana Marszałka, że Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego przyjmie Pana Senatora podczas dyżuru w dniu 9 maja 2011 r. o godzinie 15.00. Wyrażam przy tym nadzieję, że spotkanie to pozwoli wyjaśnić wszelkie wątpliwości Pana Senatora dotyczące przedmiotowego postępowania.

Z pozdrowieniami

Andrzej Sereme.

WZ
PIERWSZY ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO

Marek Jamrogowicz